

TUSEN TONER

2020

Innehåll

- 3 Ledare
- 4 Prova-på lokal
- 5 Kiruna Rocken
- 6 Minus 38
- 7 Ella Ní Chana
- 8 Punk Willams
- 9 Communist Youth League
- 10 Höstörkestern
- 11 Kalla Dagar
- 12 Yellow
- 13 Tusen Toners historia
- 14 Framtiden för TT
- 15 Drogfritt
- 16 Dennis Kalla
- 18 Broken ribs
- 19 Settlement
- 20 Karlaxels
- 21 Skarp V
- 22 Kontaktnätet
- 24 Festivalerna är någonting vi ska vara stolta över
- 25 Fiket på TT
- 27 Laxton - Spökjägare
- 28 Bilder - Johan Ylitalo

Redaktion

Ansvariga redaktörer:

Wilma Eriksson, Moa Tieva Grape

Bildredaktör:

Amanda Nenämaa

Layoutansvarig:

Ebba Lund Edeblom

Reportageansvariga:

Max Stålnacke Lundberg, William Pääjärvi

Layout & Reportage

Liv Stoltz, Wilma Eriksson, Moa Tieva Grape, Lea Stålnacke, Olivia Bergdahl, Amanda Nenämaa, Josefin Nyberg, Ebba Lund Edeblom Klara Fjellborg, Laurie Mella, Alexander Grigorakis Häggström, Natalie Lidström, Ebba Lindmark, William Pääjärvi, Max Stålnacke Lundberg

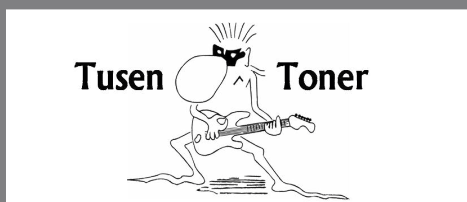
Kontaktuppgifter

Tusen Toner, Gruvvägen 1, 98131 Kiruna

0980-100 68

info@tusentoner.se

www.tusentoner.se

Tusen toners medlemstidning 2020 är ett samarbete mellan Tusen Toner och Hjalmar Lundbohmsskolans samhällsmediaelever (SA17, SA18).

Ledare

Det känns otroligt roligt att få välkomna er läsare till det nya numret av Tusen Toners alldeles egna medlemstidning!

Den här tidningen som du nu håller i din hand är en direkt produkt av ett samarbete mellan drivna medlemmar i föreningen och Hjalmar Lundbohmsskolans otroligt duktiga medieelever.

De senaste åren har vi sett en ökad aktivitet i huset, och vi har väldigt mycket på gång i föreningen. Vi som förening är inte intresserade av att ständigt blicka tillbaka till det som en gång var, eftersom vi vet att de stigarna sedan länge är igenvuxna. Istället har vi tagit sikte på framtiden.

Under det senaste året har vi därför satsat på utökade samarbeten med det Estetiska programmet och Kulturskolan. Vi har påbörjat arbete med Bästa Plattan II och nya band med ungdomar som vi fixat replokal åt samt en skolturné där vi presenterar föreningen till kommunens ungdomar. Dessutom har vi fortsatt satsa på våra festivaler, reparation av scenen, arrangerandet av flertalet konserter och invigning av en ny utrustad "prova på" lokal!

Som sagt, vi har vårt sikte inställt på framtiden, inte gårdagen.

Utan en bra och stark styrelse, så har vi ingenting. Men det är våra medlemmar, och medlemmarna allena, som förblir den drivande kraften inom föreningen. Passivitet är vår värsta fiende. Därför måste vi i styrelsen lära oss av våra medlemmar, och sedan lära dessa hur de bäst ska kunna engagera sig i föreningen. Det är du som medlem som håller den levande. Har du en idé, tanke eller vilja att utveckla föreningen? I så fall vill vi höra den.

Vi vet att endast den som inte gör något i praktiken kan undgå att göra fel. Vi som förening kan inte göra framsteg utan att dra lärdom av våra misstag. När vi stöter på motvind kommer vi därför inte sörja, utan istället att organisera oss, tänka positivt och göra ett nytt försök.

När förändringens vind blåser bygger en del vindskydd, medan andra bygger väderkvarnar. Vi vet nog alla att Tusen Toner är en väderkvarn.

**Er ordförande
Jörgen Uusijärvi**

Prova på-lokalen

Liksom alla föreningar står Tusen Toner inför många förändringar. Huset ska flyttas till nya Kiruna centrum inom en snar framtid och föreningen jobbar för en utveckling för unga musiker. Vi har intervjuat Alex Olofsson på Tusen Toner för att få reda på mer.

– Det största som händer är flytten av byggnaden som är en avgörande faktor för föreningens framtid. Tusen Toner ska också öppna upp en replokal för allmänheten där man kan prova på att spela musik utan att vara medlem i föreningen.

– Replokalen är färdigställd och utrustad med en klassisk rockuppsättning med trummor, gitarr, piano, sånganläggning och förstärkare. Vi får se om det ska utvecklas och om mer utrustning ska tas in för att man ska kunna spela andra musikstilar.

– Tanken med lokalen är att det ska vara ett sätt för ungdomar som är musikintresserade att få prova på utan att behöva göra stora investeringar.

– Det har pratats om att ha en sådan

lokal i säkert femton år och nu har vi fått den i ordning. Målet är att rekrytera ungdomar och ge föreningen en återväxt. Lönar sig inte den här satsningen får vi tänka om.

– När det gäller tiderna för lokalen får vi se hur intresset är. De flesta går i skolan på dagtid alltså måste den vara tillgänglig på eftermiddagar och kvällar. Om man är intresserad av att använda replokalen är det enklast att höra av sig till Tusen Toners kansli via telefon eller mail. Jag finns även tillgänglig på Tusen Toner om det finns några funderingar.

Annat på gång

Vi anordnar Kirunafestivalen, Snöfestivalen och har några konserter som är planerade inför vintern. Den nya medlemstidningen är också en stor nyhet. Tusen Toner ska göra en samlingsskiva med alla föreningens band som vill vara med och dokumentera Kirunas musikscen. Det är lite av det som är nytt och på gång här i vinter.

Text & bild: Ebba Lindmark, Natalie Lidström

KIRUNAROCKEN

De senaste åren har vi (tillsammans med övriga musikaktörer i Kiruna) kunnat se en tydlig trend där intresset bland ungdomar att spela musik har minskat. Ingenting är därför viktigare för vår förening än att få in flera aktiva ungdomar i Kirunas musikliv. Detta är anledningen till att vi på TT tog initiativet till att arrangera den första upplagan av Kirunarocken i slutet av november 2019.

Genom detta arrangemang gjorde vi gemensam sak med Lapplands Gymnasiums estetiska program, Kulturskolan (som tyvärr fick ställa in) samt Triangel- och Högalidskolan. Syftet med det här samarbetet är alltså att uppmuntra unga musiker i sitt intresse. Detta genom att ge en möjlighet att få stå på en riktig scen.

Intresset att se unga Kirunamusiker är stort och konserten blev en succé. Det blev snabbt fullsatt i konsertlokalen och tyvärr var det några besökare som inte fick plats utan stod i korridoren. Med tanke på den höga nivån på elevernas framträdanden är det inte konstigt att det kom så mycket folk.

Tack vare detta arrangemang fick vår förening också en möjlighet att visa upp TT för nästa generations Kirunamusiker. Dessa fick chans att bekanta sig med våra lokaler, uppträda på vår scen, samt bli informerade om vår verksamhet och vilka möjligheter som finns för dem att

utöva sitt intresse på sin fritid om de blir medlemmar i föreningen. Kulturskolan/grundskolans musikklasser, estetiska programmet och Tusen Toner fungerar i mångt och mycket som en treenighet i Kiruna, med olika funktioner och möjligheter, där vi alla har en roll att fylla i att ge ungdomar chansen att utveckla sitt musikintresse. Ambitionen är att fortsätta med detta samarbete och arrangera flera upplagor av Kirunarocken i framtiden. Kanske en gång om året, eller en gång i

halvåret. Det finns helt enkelt en framtid för Kirunas musikliv, om vi är beredda att kämpa för den.

Vill du engagera dig i framtida upplagor av Kirunarocken? Ge dig till känna, vi måste nämligen vara flera som engagerar sig om vi ska kunna göra detta till ett återkommande arrangemang. Tillsammans gör vi det möjligt.

Alex Olofsson
Arrangör Kirunarocken

Bandet består av: Fredrik Risbo, Mats Dahlberg, Pontus Skoog, Rikard Niemi och Andreas Gunillasson.

Minus 38

Hur startades ert band?

– Vi hade gjort ett gäng låtar och gjorde en inspelning där min dotter sjöng, det var omkring 13-14 låtar som sedan släpptes på Spotify.

– Jo, och sen råkade Fredrik skicka en låt för mycket som var på svenska, vet inte om det var medvetet eller omedvetet men den var jättebra!

– Vi spann vidare på det med lite andra medlemmar, men sen flyttade hälften och det blev bara jag, Mats och en kille som heter Andreas kvar, säger Fredrik. Vi behövde en trummis och en basist och då har Rikard och Pontus kommit med. Det var 2014 som vi började med det som är nuvarande Minus 38.

Vad spelar ni för sorts musik?

– Vi har som två konstellationer, ena heter Minus 38 och då spelar vi egen musik och det är Fredrik som skriver låtarna. Alla låtar är skrivna på svenska. I den andra spelar vi blues, tung blues och då heter vi Kiruna bluesband.

”Skivreleasen som vi hade på ferrum var jätterolig!”

Vart fick ni namnet ifrån?

– Haha, det har andra också undrat. Man kan tro att det är kylan i Kiruna men det är faktiskt ålderskillnaden mellan den äldsta och yngsta medlemmen i bandet.

Låtarnas handling?

– Allt möjligt, men i stora

drag kan man säga att det handlar om livet, Jag har varit med om mycket och då är det skönt att skriva av sig. Vissa av låtarna är påhittade men de flesta är sanningsenliga, säger Fredrik.

Har ni varit med om någon rolig händelse med bandet?

– Skivreleasen som vi hade på ferrum var jätterolig! Det var otroligt mycket folk.

Hur ser er framtid ut med bandet?

– Det är att spela in nästa skiva. Tidigare har vi spelat på Kirunafestivalen, och vi vill göra mer livespelningar också.

Text: Lea Stålnacke, Olivia Bergdahl
Bild: Emelie Risbo

Ella Ní Chana

Berätta lite om dig själv och hur du började med musiken.

– Jag heter Ella Ní Chana, är 17 år och går estetiska programmet på Hjalmar Lundbohmsskolan. Musik har alltid intresserat mig och min pappa är musiker, så det finns intresse inom familjen. När jag var 13 år började jag spela gitarr, sjunga och skriva egna låtar.

Vad spelar du för sorts musik?

– Jag skriver egen musik och influeras från ganska många olika genrer, därför har jag svårt att sätta någon stämpel på det själv.

Vad handlar dina låtar om?

– Jag skriver låtar om

sådant jag har starka känslor för. Inspirationen kommer från allt jag ser men främst sådant som gör mig arg, till exempel saker i samhället. Jag blir aldrig glad nog att skriva en hel låt om glädje.

“Inspirationen kommer från allt jag ser”

Vad är det största du har varit med om?

– Jag har spelat på Tusen toner och även på en liten festival på Irland. Jag blev inbjuden dit eftersom min pappa kommer därifrån och jag har själv bott där delar av mitt liv. Jag har också spelat bakgrundsmusik på några ställen och fått betalt för det.

Har du någon rolig eller speciell händelse att berätta om?

– Det är lite tråkigt när man spelar själv, jag har inget band. Därför var det roligt att spela på festivalen på Irland och vara med andra musikintresserade, då hände det roliga saker runt omkring själva spelningen.

Hur ser framtiden ut?

– Jag vet inte hur framtiden ser ut just nu, men jag vill flytta till Irland. Det skulle vara kul att ha en karriär inom musiken och kunna jobba med det. Det är min dröm.

Text & bild: Liv Stoltz, Moa Tieva Grape

PUNK WILLIAMS

Bandet består av Jesper Erkki, Östis Östman, Jens Thoms Ivarsson och Petri Bette Tuominen

Berätta om hur ert band startade?

– Det började med att alla spelade i olika konstellationer som därefter splittrades. Sedan träffades Östis och Petri och vi alla gjorde en grej ihop när Östis fyllde år, säger Jens.

– Sedan pratade jag och Jesper om att vi borde dra igång något på riktigt. Jag föreslog att vi skulle kontakta Petri för att vi spelat tillsammans förut. Det slutade med att vi engagerade både Petri och Jens. Vi är alla glada att det blev som det blev, säger Östis.

Vad handlar era låtar om?

– Alla låtar vi gör kommer

från oss själva, säger Jens och fortsätter.
– Det viktigaste med låtarna är att förmedla en känsla. För oss handlar det om att musiken måste slå an en nerv hos oss, man måste komma åt någonting. Allt det vi gör är med mycket kärlek och frustration.

”Värdet av Tusen Toner och alla eldsjälarna som finns här är ovärderligt”

Hur ser eran framtid ut?

– Vi ska spela på Hellfest i Paris år 2020, säger

Petri. Jens och Jesper tillägger att de också vill bygga sin egna studio och spela in nya låtar.

– Det fina med den fantastiska föreningen Tusen Toner är att man verkligen får chansen att visa upp sig, säger Petri.

– Värdet av Tusen Toner och alla eldsjälarna som finns här är ovärderligt. Att detta finns ger en möjlighet för folk i Kiruna att ha ett ställe att lira på. Den fantastiska Seppo har också varit viktig för oss. Han är som våran femte bandmedlem, säger Jens.

Text & bild: Olivia Bergdahl, Lea Stålnacke

Communist Youth League

”De trodde vi var spioner”

Bandet består av Alva Höggren, Alexander Olofsson och Oskar Lund Mikko.

Hur startades ert band?

– Jag och Oskar har spelat tillsammans sedan tonåren och därför ville vi fortsätta spela musik. Vi startade bandet år 2012 och Alva gick med i bandet år 2017.

Berätta om er själva och era roller i bandet

– Vi är tre i bandet, jag Alex, Oskar och Alva. Oskar spelar gitarr, jag spelar synthar och trummaskiner och sjunger tillsammans med Alva.

Vad spelar ni för slags musik?

– Vi spelar synth-punk och till skillnad från många andra punk- och hardcore-band så har vi lite mer metafysiska texter. De är

personliga och konstnärliga saker.

Vart får ni inspiration ifrån?

– Vi älskar all gammal punk och hardcore, det är våra rötter men vi låter inte så. Vi inspireras också av andra tidiga synth-band som till exempel Joy Division och New Order. Vi inspireras även av science fiction-filmer och skatekulturen.

Är det någon rolig eller speciell händelse ni varit med om?

– Några äldre här på TT trodde att vi hade kopplingar till kommunistpartiet i Kina när vi heter som deras ungdomsförbund. De trodde vi var spioner.

Drömmar med bandet?

– Vi har ganska realistiska drömmar, vi har aldrig siktat mot stjärnorna. Det handlar om att inte se sina begränsningar. Det vi vill göra gör vi bara. Vi har däremot pratat om att åka ner genom hela Finland och spela.

Framtiden?

– Vi kommer fortsätta som vi alltid gjort- repa, spela in låtar, spela live och ha det roligt. Eftersom att vi hållit ihop så länge blir det väldigt speciellt så vi tänker nog sluta.

Text: Ebba Lund Edeblom, Wilma Eriksson

Höstorkestern

Bild: Johan Ylitalo

Hur startade ert band?

– Vi är ungefär 30 personer som är med i bandet. Men vi är aldrig allihop på scen samtidigt, som mest har vi varit 22 stycken. Det är oftast jag och Viktor Krutrök som är bandets frontpersoner. Ibland spelar vi i två olika städer samtidigt, då brukar jag sjunga med ena gänget och Viktor med det andra. Vi som är från Kiruna gick alla estetiska programmet på gymnasiet så vi har musicerat sedan dess, säger Jonas Pietikäinen.

Vad spelar ni för genre?

– Vi brukar säga att vi spelar prog. Texterna är progiga men musiken är en blandning av allt möjligt. Eftersom vi är så många musiker låter vi olika varje gång vi spelar beroende på vilka som

är med på scen. Låtarna handlar ganska ofta om Norrbotten, Kiruna och hur det är att leva på glesbygden. Vi får inspiration från folk som engagerar sig, men också kärlek. Vi brukar säga att musiken ska gå att dansa till, men samtidigt som man dansar ska man tänka "Oj, den här texten hade ett budskap också"

"Oj, den här texten hade ett budskap också"

Största upplevelsen med bandet?

– Vi har spelat på mycket roliga och konstiga ställen. Jag tycker att det roligaste är när vi arrangerar själva, vi har exempelvis fyllt Nådens sal i Kiruna några gånger. Jättekul att

kunna göra det och att folk uppskattar oss. Vi har varit på små ställen också, till exempel spelade vi på bryggeriet i Vimmerby. Då var vi tre i bandet, spelade helt akustiskt och det var smockfullt i baren. Det är nog en av de bästa spelningarna vi har gjort.

Har ni några drömmar?

– Vi vill bara fortsätta göra musik som vi gillar och hoppas att andra också gör det. Drömmen är att kunna dra ut på en världsturné och leva på musiken, men det blir svårt när man sjunger på svenska och i en så smal genre som prog. Vi får kanske nöja oss med våra Sverigeturnéer, säger Jonas Pietikäinen.

Text: Moa Tieva Grape, Liv Stoltz

Kalla Dagar

Bandet består av: Andreas Baas, Elin Persson, Pontus Skoog, Gustav Rauhala, Johanna Olofsson, Daniel Asp

Berätta om ert band och hur ni startade.

– Vi gick alla estet musik på gymnasiet och träffades där. Vi kom bra överens och sen dess har vi varit kompisar. Alla vi tycker att det är så himla kul med musik. Innan vi kom fram till det nuvarande namnet Kalla Dagar hade vi några andra namn som inte var så bra. De var inget man ville prata om, man skämdes lite. Men när vi kom fram till Kalla Dagar var det något vi alla tyckte väldigt mycket om. Det känns som att det passar oss bra eftersom vi ändå är ett band från Kiruna.

Vad spelar ni för sorts musik?

– Allt möjligt. Vi kör covers för det mesta och då sätter vi alltid vår

egen prägel på låtarna, de blir aldrig precis som originalet. Vi har inte riktigt bestämt oss för någon genre. Det är stort att säga att det är en blandning av allt men vi influeras av de mesta. Oftast blir det en blandning av rock och pop.

"Att headlinea på Kirunafestivalen hade varit roligt"

Vi har även börjat skriva lite själva, vi har några egna låtar men det är inget som vi börjat spela ännu. Texternas innehåll är väldigt breda. Första låten vi skrev handlade lite om oss som band, vart vi kommer ifrån och hur vi ville förklara Kalla Dagens koncept. Nu är det lite allmänna tankar om vad som helst.

Vad är det största ni varit med om som band?

– Inofficiellt var bandet med på Nyårsrevyn, det var den första stora grejen vi gjorde alla tillsammans.

Hur ser framtiden ut med bandet?

– Nu ska vi spela på Pamojafestivalen. Men förhoppningsvis mer gig, vi försöker egentligen synas lite mer, att vara ute på sociala medier och spela mycket är vårt största mål just nu. Alla musiker har väl drömmar, att headlinea på Kirunafestivalen hade varit roligt, så vi får vara med på affischen. Men då måste vi få ihop fler egna låtar och släppa en egen skiva.

Text & Bild: Moa Tieva Grape, Liv Stoltz

Bandet består av: Gustaf Mangi, Lotta Stålnacke och Elin Alsterdal, Martin Savonen

Vilka är ni i bandet?

–I nuläget är vi fyra medlemmar. Jag (Gustaf), Elin, Lotta och Martin. Elin är våran låtskrivare, gitarrist och körsångare. Det är hon som skriver de flesta låtar vi tänkt spela. Lotta är vår allt i allotjej. Hon kan spela det mesta men just nu är hon våran körsångare och våran andra basist. Hon bidrar också till låtskrivandet. Martin är en av våra basister. Gustaf är bandets trummis, han bidrar också med att skriva låtar till bandet.

Vad spelar ni för musik?

–Vi spelar musik som vi kan vara stolta över, musik som vi själva gillar. Det är väldigt blandat och vi vill helst inte sätta oss i en "genre-låda".

Kan ni berätta om hur ni startade?

–Jag och Elin har alltid varit väldigt musikintresserade och när vi blev tillsammans var det naturligt för oss att börja spela tillsammans. Vi behövde förstås hjälp så vi frågade våra kompisar om de ville spela med oss.

Hur kom ni fram till namnet?

–Vi tänkte oss ett kort, coolt och roligt namn som man förhoppningsvis kommer ihåg.

Skriver ni låtar utifrån era egna upplevelser?

–Jo, bland annat. De flesta texter hänger ofta ihop med egna upplevelser och åsikter.

Har ni varit med om någon rolig upplevelse?

–Vi stod ute på en balkong på en fest och pratade om hur duktiga musiker alla var och konversationen slutade med ett tillskott i bandet.

Har ni några drömmar?

–Just nu hoppas vi mest på att få spela inför folk och förhoppningsvis kunna spela in någonting.

Framtiden med bandet?

–Drömscenariot hade ju varit att folk vet vilka vi är och att vi kanske hade spelat in någon platta som vi tycker om.

Text: Alexander Grigorakis
Häggström
Bild: Wilma Eriksson

Tusen Toners Historia

Musikstil eller bakgrund spelar ingen roll på den drog fria föreningen Tusen Toner. Föreningen är öppen för alla och jobbar för musikalivet och kulturen i Kiruna.

Rötterna till Tusen Toner startades av ett gäng 15-åringar. På busstationen i Tuolluvaara såg de en lapp på anslags-tavlan där det stod " Vill ni ha mer musik i Kiruna? Kom på ett möte.". De åkte på mötet och föreningen Alternativet startade. Några år senare startades Kiruna Amatörmusikförening, som hade mer tydligt fokus på ungdomar med musik- och konsertintresse. Dessa gick ihop och bildade tillsammans år 1983 föreningen Tusen Toner.

Kampen om en lokal

För TT har det alltid varit en kamp att hitta en lokal att vara i. När det första Alternativet startades hyrdes en lokal på Föregatatan. De kunde inte hyra lokalen så länge innan de blev utslängda. Det dåvarande kommunalrådet tyckte att föreningen behövde ett nytt hus och blev därför tilldelad huset som var gamla Tusen Toner. Efter många års spelande revs huset 1996. Då flyttade Tusen Toner in till det hus som föreningen för närvarande håller till i, den vita kåken.

Tusen Toner är en av Sveriges äldsta rockmusikföreningar. I början arrangerades det musikfester och banden fick några lokala fans. Banden blev förebilder för lokalbefolkningen och fick många nya att börja spela på Tusen Toner.

Festivalsuccén

Tusen Toner arrangerar Kirunafestivalen sedan åtta år tillbaka. Innan föreningen tog över festivalen, arrangerade kommunen en festival som inte blev så omtyckt. Det skickades ut enkäter till ungdomar angående en ny festival. Ungdomarna var positiva till det och år 2000 genomfördes den första Kirunafestivalen. Det blev en succé och idag har Kirunafestivalen en stor betydelse för föreningen. Idag är det viktigaste för föreningen att de får in nya medlemmar. Det är den nya generationen som ska utveckla verksamheten.

Källa: Mats Dahlberg
Text & bild: Ebba Lindmark, Natalie Lidström

Framtiden för Tusen Toner

Bildkälla: Kiruna Kommun

Kiruna stad står för en stor förändring. Stadens centrum måste flyttas på grund av Kirunas gruvverksamhet. Många kulturhistoriska byggnader flyttas till nya Kiruna centrum, där Tusen Toner är en av byggnaderna. Vi har intervjuat Kirunas kulturchef och biträdande förvaltningschef Conny Persson för att få reda på mer om Tusen Toners framtid.

Conny berättar att han förstår att flytten är nödvändig, men han sörjer det inte eftersom Kiruna är en gruvstad och det är viktigt med gruvan eftersom den förser ungdomar med jobb. Gruvan är Kirunas näringskälla.

Tusen Toner kommer troligast flyttas till nya Kiruna centrums överkant, men man vet säkert först

när alla tomter är klara. Beslutet om flytten av Tusen Toner diskuterades och föreningen ville gärna att byggnaden inte skulle rivas. Conny tror att det är viktigt ur kulturhistorisk synpunkt att delar av gamla staden följer med till nya centrum, för att bevara Kirunas historia.

Conny Persson

Byggnaden är gammal och har varit ett epidemisk sjukhus förr i tiden vilket gör flytten till ett stort projekt. Conny berättar

att det senaste han hörde gällande flytten av Tusen Toner var att byggnaden måste delas upp i tre delar för att kunna flyttas, vilket är en av anledningarna till att man inte vet den exakta tiden för när flytten sker. Efter delningen av byggnaden utgår Conny från att en renovering kommer att ske, men han är osäker på hur mycket kommunen är beredd att gå in med.

Huset Tusen Toner och själva föreningen har haft en stor betydelse för Kirunaborna ända sedan starten. Musikföreningen har varit en möjlighet för unga som gamla att utöva sitt intresse och många har börjat sin musikkarriär där. Att den möjligheten finns anser Conny är viktig.

Text: Klara Fjellborg, Laurie Mella

Bild: Klara Fjellborg

DROGFRIITT

I en intervju med Walde-
mar Tapojärvi berättar
han om hans band och
deras drogfrihet.

**Varför är drogfriheten
viktig för Tusen Toner?**

– TT ska vara en plats för trygghet, kreativitet och skapande oavsett kön. Vad jag vet finns det få ställen som är drogfria för ungdomar, därför spelar TT en extra viktig roll.

**Varför valde ert band att
bli straight edge?**

– Vi var alla straight edge sedan länge. Men vårt band ett politiskt ställningstagande, ett motstånd till alkoholnormen och den drogliberala trenden.

**Anser du att fler band
borde bli straight edge?**

– Jag tycker helt klart att nykterhet behövs.

Speciellt i dessa droglibera-
rala tider som totalt förstör
människors liv, det skapar
misär och konflikter i hela
världen. Det är en dyster
verklighet att nästan varje
vecka få höra nyheter om
minderåriga ungdomar i
Kiruna som tagit en över-
dos, i vissa tragiska fall
förlorat livet. Den droglibera-
rala trenden måste få ett
slut och där behöver de-
batten få en vändning, där
kan kulturen med musiken
spela en stor roll!

**Varför tror du att stere-
otypen att droger tillhör
livsstilen i musikindu-
strin finns?**

– Jag tror att det är en följd av hela denna drogliberala trenden som finns i hela samhället idag. Människor förstår inte konsekvenserna som knarket kan ha för en själv och

samhället. Detta späds
givetvis på från kända
personer inom musiken
och kulturen i övrigt. Det
droglibera budskapet är
en image som kändisar
har och deras inflytande
på människor spelar en
stor roll tror jag.

**Tror du att ert straight
edge band har påver-
kat andra att avstå från
droger?**

– Det vet jag inte men jag hoppas på det. Folk som känner till oss har kanske ändrat perspektiv, att man inte måste dricka eller knarka. Det är faktiskt helt okej att vara nykter. Om det har nått fram till någon så är jag väldigt nöjd.

Text: William Pääjärvi

Bildkälla: Johan Ylitalo

Dennis Kalla

musikern från Kiruna

Dennis Kalla, artisten som började sin musikkarriär på Kirunas Tusen Toner. Han har tidigare släppt låtar sporadiskt på musikplattformar men är nu signad av ett skivbolag och ska snart släppa sitt debutalbum. Tusen Toner har varit en betydelsefull plats för honom och hans karriär. Här har han fått kött på benen om hur musikindustrin fungerar.

Startskottet

– Det började med att jag och min kusin som nu är professionell trummis, spelade i mitt garage i Kiruna. Då var vi 13 och 15 år gamla. Sedan fick vi in en fot på TT och där har vi spelat med olika band. I konsertlokalen började vi arrangera egna spelningar, vilket har gett en bra grund. När jag och mitt dåvarande band gick ut gymnasiet, åkte vi bland annat till Ryssland och Tyskland för att spela.

”Tusen Toner har varit superviktigt för mig”

Inspiration

– I början var det mycket inspiration från klassisk hårdrock men senare blev det mer poprock och indierock. Det har alltid varit gitarrbaserat. När jag började turnera och skriva fler låtar blev jag inspirerad av Americana och den amerikanska folkmusiken.

– Det är det bästa jag vet, men det kan också vara väldigt slitigt. Jag har tidigare gjort och tagit hand om allt på egen hand, vilket har varit lärorikt.

Att skriva låtar

– Jag brukar säga att det finns två olika sorters låtskrivare, det finns en arkitekt och en trädgårdsmästare. Arkitekten gör upp en ritning om vad låten ska handla om, fyller i och färdigställer den med passande ord. Sen finns trädgårdsmästaren som planterar ett frö, tar något från sitt eget liv, stoppar ner det i jorden och låter det växa. Det är så jag skulle beskriva hur jag skriver mina låtar.

Tusen Toners betydelse

– Tusen Toner har varit superviktigt för mig, speciellt när man kommer från Kiruna. En liten stad där det inte är någon självklarhet att spela musik. Då har TT funnits, ett ställe där jag har kunnat skaffa mig erfarenhet, sitta i studion, arrangera, spela och repa hur mycket som helst. När jag senare tog mig ut i världen, hade jag som ung person redan mycket erfarenhet. Det tror jag är unikt för TT, att de ger unga människor den möjligheten. Jag lärde mig tidigt hur det fungerade med soundchecks, vilket är viktigare än man kan tro. På TT finns det bra teknik, ofta när man ska spela finns det en ljudtekniker på plats som visar hur man ska gå till väga. Jag har märkt att det är väldigt få unga musikintresserade på andra ställen, som har den kunskapen.

Varje gång jag är uppe i Kiruna försöker jag vara förbi Tusen Toner, det blir ungefär en gång per år. Då sitter jag i fiket och äter en macka.

Text: William Pääjärvi, Max Stålnacke Lundberg, Alexander Grigorakis Häggström och Klara Fjellborg.
Bild: Tommy Lindholm

BROKEN RIBS

Bandet består av: Robin Siverhall, Daniel Jonsson, Alexander Olofsson och Robbin Mella-Ögren

Berätta om ert band och hur ni startade.

– Vi är fyra personer och startade bandet 2013 men då jammade vi bara och hade inte någon plan, säger Daniel Jonsson. 2014 namngav vi bandet och började spela egna låtar.

Vad spelar ni för sorts musik?

– Vi spelar hardcore-punk eller amerikansk 1980-tals hardcore, om man ska vara lite mer specifik, säger Robbin Mella-Ögren

Hur kom ni fram till namnet?

– Det är ett ganska dåligt bandnamn. Eftersom vi spelar 1980-talsinfluerad hardcore så ville vi heta något i stil med vad banden hette på den

tiden, säger Daniel.

Vad handlar låtarna om?

– Låtarna är väldigt politiska utifrån ett underklassperspektiv. Att man känner frustration över saker man inte kan påverka. Vi uttrycker våra känslor genom att skriva låtar, säger Daniel.

“Det får vara som ett oavslutat kapitel.”

Hur ser framtiden ut med bandet?

– Det känns inte som att vi någonsin kommer lägga ner bandet. Det kommer nog vara perioder där vi är mindre aktiva än andra, men vi kommer nog alltid hålla på med musik och

göra spelningar, säger Robbin.

Vad är det största ni varit med om som band?

– Vi fick spela på Kirunafestivalen 2017. För oss var det ganska stort då vi är mer van vid att spela på mindre scener som på TT och i punkhus.

Har ni några drömmar?

– Vi vill fortsätta hålla igång bandet, inte nödvändigtvis konstant men att det får vara som ett oavslutat kapitel, säger Daniel. Vi har inte så stora drömmar eftersom vi tycker att det är nog roligt att spela på den nivån som vi gör nu, säger Robbin.

Text: Wilma Eriksson, Ebba Lund Edeblom

Bandet består av: Waldemar Tapojärvi, Elias Autio, Úna Ní Chána och Samuel Benson

Berätta lite om ert band och hur ni startade.

– Vi är ett väldigt bra kompisgäng som ville ha ett hardcoreband. Vi riktar in oss på en 1990-tals vibe. Vi hade ett band innan med ett annat sound. Det kändes bättre att göra ett nytt band istället för att ändra genren på det förra, säger Elias Autio.

Vad handlar låtarna om?

– Vi är ett straight edge band vilket innebär att ingen av oss använder droger. Många av låtarna vi skriver handlar om drogers påverkan på samhället och hur destruktiv den är. Sedan har vi lite mer abstrakta inslag i texterna också, men väldigt mycket politik.

Vart hämtar ni er inspiration ifrån?

– Från många äldre band i vår genre som var stor på 1990-talet. Men idag finns det också väldigt många bra hardcore-band inom scenen. Man inspireras av allt.

“Några förebilder köpte vår kassett”

Jag kan inspireras av att se film till exempel. Ser jag någonting som jag tycker är fett tänker jag ofta att man kan skriva en text om det.

Hur ser er framtid ut med bandet?

– Vi gör inte detta för att vi vill göra karriär eller leva på det. Vi gör det för att vi

tycker det är fett och något som är roligt att göra tillsammans.

Vad är det största ni har varit med om som band?

– Det är nog när några förebilder köpte vår kassett förra året. Vi fick bra spridning på den också. Folk i Japan köpte den. Det trodde vi inte skulle hända!

Har ni några stora drömmar inom musiken?

– Nja, spelar man hardcore så tillhör man en undergroundscen. Det är viktigare att få bra igenkänning inom scenen och ha folk som faktiskt bryr sig om musiken.

Text: Amanda Nenämaa, Josefin Nyberg

Karlaxels

Gruppen består av: Simon Mämmi och Karl Snell

Berätta lite om er grupp och hur ni startade.

– Vi har alltid lyssnat mycket på hiphop och hängt ihop sedan dagis. När vi var små gick vi på flera konserter tillsammans. Vi startade själva gruppen genom att min bror och hans kompis startade en hiphop-grupp som hette "Buff Resistaz". Vi började gå till lokalen som de hade på Tusen toner och testade oss fram. Vi har alltid blivit inspirerade till att göra musik och tillslut blev det så.

Hur ser processen ut när ni gör musik?

– Jag brukar börja arbeta med beatsen, säger Simon. När dem känns bra lägger jag på

trummor. Därefter börjar Karl skriva texter, det är han som skriver det mesta.

"Jag är glad att hiphop i norrland har blivit så stort."

Vad har ni för tips till ungdomar som funderar på att börja med musik?

– Det är här som alla säger något klyschigt, säger Karl och skrattar till. Det roliga är att jag har en ganska oseriös inställning till det här. Jag vågar inte tänka att vi satsar seriöst. Men på något vis så har vi ändå satsat eftersom att

vi trots allt har släppt låtar. Vissa yngre ser upp till oss och tycker om det vi gör. Det är väl egentligen bara att börja med musik och inte känna så stor press. Det viktigaste är att man har roligt och tror på sig själv.

Vad handlar låtarna om?

– Låtarna handlar mycket om vardagen, relationer och drömmar.

Hur ser er framtid ut?

– Vår dröm är att kunna leva på musiken. Jag är glad att hiphop i norrland har blivit så stort. Det är kul att artister härifrån får synas, säger Karl.

Text & bild: Amanda Nenämaa, Josefin Nyberg

"Tusen Toner gjorde att det kändes värdefullt att bo i Kiruna"

Skarp V

Bild: Isak Ohlander.

Hur startade din musikkarriär?

–När jag var 12 år så började jag med musik. Det var bara självmant. Jag laddade ner ett program där man kunde göra beats och musik och därefter började jag skriva mina egna låttexter, säger Viktor Strand.

Varför och när flyttade du från Kiruna?

–Jag flyttade till Malmö sommaren 2018, för att plugga på en folkhögskola som heter Spinneriet urban musik. Skolan inriktar sig på hip hop och så kallade "urbana genrer". Jag älskar Kiruna så flyttade bara för att plugga musik, vilket är bland de bästa valen jag gjort.

Hur kom ditt artistnamn fram?

–Jag minns inte det riktigt, någonting från att vara skarp, kanske att vara skarpsinnad. V:et kommer ifrån mitt namn. Numera kallas jag oftast bara för Skarp av mina vänner.

Vad har Tusen Toner betytt för dig?

–Otroligt mycket. Tusen Toner gjorde att det kändes värdefullt att bo i Kiruna och jag kunde utöva mina intressen. TT har gjort att jag håller på med musik idag. Jag gillar deras policys starkt och de har också bidragit till att jag är nykterist idag

Vad har varit din höjdpunkt inom din karriär än så länge?

–Jag tror inte jag nått min höjdpunkt ännu. Men jag känner att jag kommit långt, speciellt inom min personliga utveckling. Förut var jag mer brydd om vad folk tyckte och tänkte men inte längre.

Vad är dina framtidsplaner?

–Jag vill fortsätta med musiken, drömmen är att kunna leva på det. Efter folkhögskolan vet jag inte riktigt vad ska göra, jag kanske fortsätter plugga inom musik. 2020 ska jag iallafall åka med Fridlyst på en sommarturné och jag kommer släppa nya singlar, säger Viktor "Skarp V" Strand.

Text: Klara Fjellborg, Laurie Mella.

KONTAKTNÄTET

RIKSORGANISATION FÖR IDEELLA KULTURFÖRENINGAR

Vad är Kontaktnätet?

Tusen Toner är en av över hundra föreningar i Sverige som är medlem i Kontaktnätet – riksorganisation för ideella kulturföreningar. Vi är glada och stolta över att samarbeta med TT, som tillsammans med Pipeline i Sundsvall är en av Sveriges äldsta musikföreningar! Kontaktnätet bildades 1974, idén kom från den progressiva Musikrörelsen om ett kontaktnät för en fri musikkultur bortom kommersiella krafter. Bildandet var ett steg för enande av musik- och kulturhus i Sverige. Förbundet och föreningarna har genomgående haft ett samhällsengagemang. Kontaktnätet genomförde stödgalor för ANC (African National Congress) och kampen mot apartheid under 80-talet. Vi deltog även med en stor delegation vid Världsongdomsfestivalen i Nordkorea. Under 90- och 00-talet har Kontaktnätet bland annat arbetat med olika utbildnings- och utvecklingsprojekt. Vill du vet mer om vår historia är du välkommen till vår hemsida: www.kontaktinatet.se

Kontaktnätets verksamhet – nationellt, regionalt, kommunalt

Nationellt har vi lyft fördelningen mellan fri kultur (riksorganisationer) och institutionaliserad kultur (muséer, operahus mm). Den fria kulturen delar på en bråkdel i kulturbudgeten, vilket vi tycker är för lite och något som måste ändras. Föreningar som skapar mervärde på sina orter och fostrar unga i demokrati ska värnas.

Kontaktnätet har tre aktiva regioner, Tusen Toner ingår i Region Norra Norrland. Övriga regioner är Region Mellersta & Södra Norrland samt Region Syd. Regionerna är autonoma med egen styrelse och ekonomi. Regionalt arbetar vi exempelvis med att vara en röst för den ideella kulturen i kulturplanerna. Vi kopplar även samman föreningar som vill samarbeta genom turnéer, workshops osv. Kommunalt driver föreningarna sina frågor. Kontaktnätet stöttar så mycket vi kan, vi är alltid öppna för en dialog. Vi har bland annat yttrat oss till Uppsala kulturnämnd om föreningen Ungdomens Hus osäkra framtid i staden. Kontakta oss om ni vill ha hjälp med frågor som rör er förening!

Verksamhetsbidrag

Kontaktnätet söker verksamhets stöd från MUCF - Myndigheten för ungdoms- & civilsamhällesfrågor. För att kunna tas med i ansökan till MUCF krävs det att minst 60% av föreningens medlemmar är under 26 år. Föreningar som uppnår kraven erhåller verksamhetsbidrag baserat på medlemsantalet. Föreningar som inte uppfyller kraven är observatörsmedlemmar och får inget verksamhetsbidrag. Dessa kan fortfarande söka konsertstöd.

Återväxten i föreningslivet en utmaning, många föreningar har svårt att nå nya, yngre medlemmar och det beror på många olika saker. Frågan i sig blir till slut nästan filosofisk, men Kontaktnätet arbetar ihärdigt med den tillsammans med föreningarna.

Konsertstöd

Som medlem i en Kontaktnätsförening kan du söka stöd för arrangemang. Vi fördelar medel från Kulturrådet till ideella arrangörer för att stärka livescenen i Sverige utan att dessa behöver ta en ekonomisk risk. Genom stödet förmedlat från Kulturrådet kan vi täcka runt 50% av ett gage.

Vi arbetar för en jämställd livescen och stödet går främst till akter som är kvinnligt frontade, men vi stötar även akter som har en tydlig landsbygdskoppling och akter med integrationsperspektiv.

Kontaktnätet vill vara en stark röst för den fria kulturen i allmänhet och för landsbygden i synnerhet. Vi vill ha en levande livescen i hela landet och att

mindre etablerade musikutövare ska kunna uppträda på dessa scener, samt att de ska få en rimlig ersättning.

Vill du veta mer om Kontaktnätet, komma i kontakt med er regionstyrelse, hur du kan vara med och påverka förbundets arbete eller om du vill nå andra grymma föreningar i Sverige?

Tveka inte att höra av dig till oss på kansli@kontaktinatet.se

Tack till alla medlemmar i Tusen Toner som verkar för en levandelivescen, ett alternativ för ungdomar och för ert progressiva arbete för den fria kulturen, hatten av för er!

Festivalerna är något vi ska vara stolta över

Foto: Gregor Kallina

Kirunafestivalen och Kiruna Snöfestival är två av kommunens absolut främsta kulturarrangemang. Vi i föreningen ska vara stolta över att det är under vår flagg som dessa arrangeras.

Sedan 2012 har vi i föreningen haft äran att arrangera dessa två anrika kulturarrangemang. Kiruna Snöfestival är 35-åringen som i mångt och mycket satt Kiruna på kartan som vinterstad.

Lillasystemen Kirunafestivalen är den 21-åriga ungturen som vuxit till kommunens överlägset största kulturarrangemang.

Att vi som en liten ideell förening i så många år klarat av att arrangera dessa två arrangemang är inte bara imponerande, det är otroligt. När jag tog över projektet 2017 var det inte helt utan reservationer.

Jag visste att det skulle innebära ett stort ansvar att arbeta åt föreningen. Att jag skulle bära både ert och Kirunabornas förtroende.

Men något som snart stod klart för mig efter jag klev på tjänsten, är att vi på Tusen Toner har tillgång till en helt otrolig kompetens i och med alla de talanger vi fostrat i föreningen. Utan den trygga grunden som vi har i festivalens personalstyrka hade det varit väldigt svårt för mig att ta över projektet.

Under mina år som projektledare har jag haft som mål att vara folkets general. Vilket för mig innebär att försöka vara så lyhörd som möjligt inför er och våra besökare.

Jag brukar säga att även om det är vi som är arrangör är det inte vi som äger det här projektet, det gör Kirunaborna.

Alex Olofsson - Er festivalgeneral

Fiket på TT

Arbetsuppgifterna i fiket där Åsa Sirén jobbar, är att baka och ta hand om allt, vara ett så kallat kafébiträde. Att arbeta i fiket innebär en stor variation, ibland är det mycket att göra och ibland är det lite lugnare. Ofta är stämningen på fiket ganska lugn men mitt på dagen kan det vara mycket folk och pladder. För några år sedan var det fler som jobbade här men nu är det bara Åsa.

Fiket är öppet mellan
Måndag - torsdag 8 - 16.
Fredagar 8 - 14.

– Vi marknadsför inte vårt fik men alla är välkomna att fika, säger Åsa. Vi vill inte konkurrera med kaféerna i Kiruna eftersom vi inte har något vinstintresse. Fikabrödet som säljs mest är moccasutorna. Dem har jag lärt mig baka från den tidigare kvinnan som jobbade här och jag gör dem helt från grunden. Det säljs också mycket bullar och en stor del av det jag bakar är veganskt, säger Åsa.

Text & bild: Laurie Mella, Klara Fjellborg

Laxton – spökjägare

Laxton Ghost Sweden är Sveriges största utredningsteam som dokumenterar paranormal aktivitet på världens mest hemsökta platser. År 2017 besökte Laxton Tusen Toner i Kiruna för att göra en utredning av aktiviteterna i huset. Vi har pratat med Tony Martinsson om deras företag och utredningen på Tusen Toner.

Tony berättar att intresset för ghost hunting började år 1988 när deras kusiner som var fem och elva år gamla dog i en brand på Ringvägen i Kiruna. Efter branden började det ske märkliga saker på Rönnpålan där bröderna bodde.

Men Laxton startades först år 2014 då de fick sitt första paranormala kommunikationsverktyg kallat en spirit box. När de testade spirit boxen var den första rösten som kom igenom brödernas kusin Peter som dog i branden.

År 2014 bestämde de sig för att börja resa runt och dokumentera några av Sveriges mest hemsökta platser och Tony berättar att de redan första året som företag blev kontaktade av Aftonbladet.

Laxton består av Tony Martinsson som är teamleader och deras ansikte utåt. Hans bror Niclas Laaksonen står för medietekniken eftersom han är mer tekniskt kunnig. Brödernas fruar Linda och Sofia är extra hjälp inom teamet, de sitter vid övervakningen och skriver ner vad som händer under utredningar.

Utredningen på Tusen Toner

Laxton var år 2017 i Kiruna och besökte Tusen Toner för att göra en utredning på den paranormala aktiviteten. De fick många tips från kirunabor och även från Tusen Toner att huset varit en gammal sjukstuga förr i tiden.

Vilket lät spännande och de ville ta reda på mer om platsen. Tony berättar att det var en del paranormal aktivitet på Tusen Toner men inget ovanligt, utan det klassiska som steg och ljud. Men även att de upplevde obehag uppe på vinden. På en skala från ett till tio, där tio är mest aktivitet, uppskattade han Tusen Toner som en sexa. På en skala från ett till tio, där tio är mest aktivitet, uppskattade han Tusen Toner som en sexa.

Tusen Toner kommer inom en snar framtid att flyttas till nya Kiruna centrum. Vi frågade Tony hur han tror att den paranormala aktiviteten kommer påverkas av flytten. Han berättar att det är en spännande fråga. Antingen är energierna platsbundna, alltså i marken där Tusen Toner står idag. Eller bundna till huset vilket kan göra aktiviteten värre efter flytten.

Bildkälla: Facebook
Text: Ebba Lindmark, Natalie Lidström

Vad händer i studion?

Vad händer egentligen i studion? August Tapojärvi är en av personerna som har en enorm kunskap om studion på Tusen Toner och kan studion utan och innan som om det vore hans egna hem.

Används studion för låtar och album?

–Ja, det är några som använder studion. Jag tror att det snart ska släppas ett "Bästa Plattan"-album, som förmodligen flera av föreningens band har spelat in i studion. Det är verkligen svinbra grejer för att spela in låtar och album.

Är studion dyr?

–Ja, absolut. Det är jättebra av föreningen att de har investerat så att vi ska kunna skapa musik.

Är det gratis för band att använda studion?

–Jo, om man är medlem kan man använda den som ett band eller soloartist. Du kan spela allt från trap till blackmetal i studion. Det är bra eftersom det finns olika bandtyper från rockband, punkband till hardcoreband.

När band är i studion, är det bara fokus på musik eller kan man också vara där och chillar?

–Man kan bara umgås också, man sitter, pratar, skriver och kanske jobbar lite på texter till låtar. Det kan till och med vara så att man inte har någon låt sedan innan. Studion finns för att kunna gå in i, ta det lugnt och jobba med låtar.

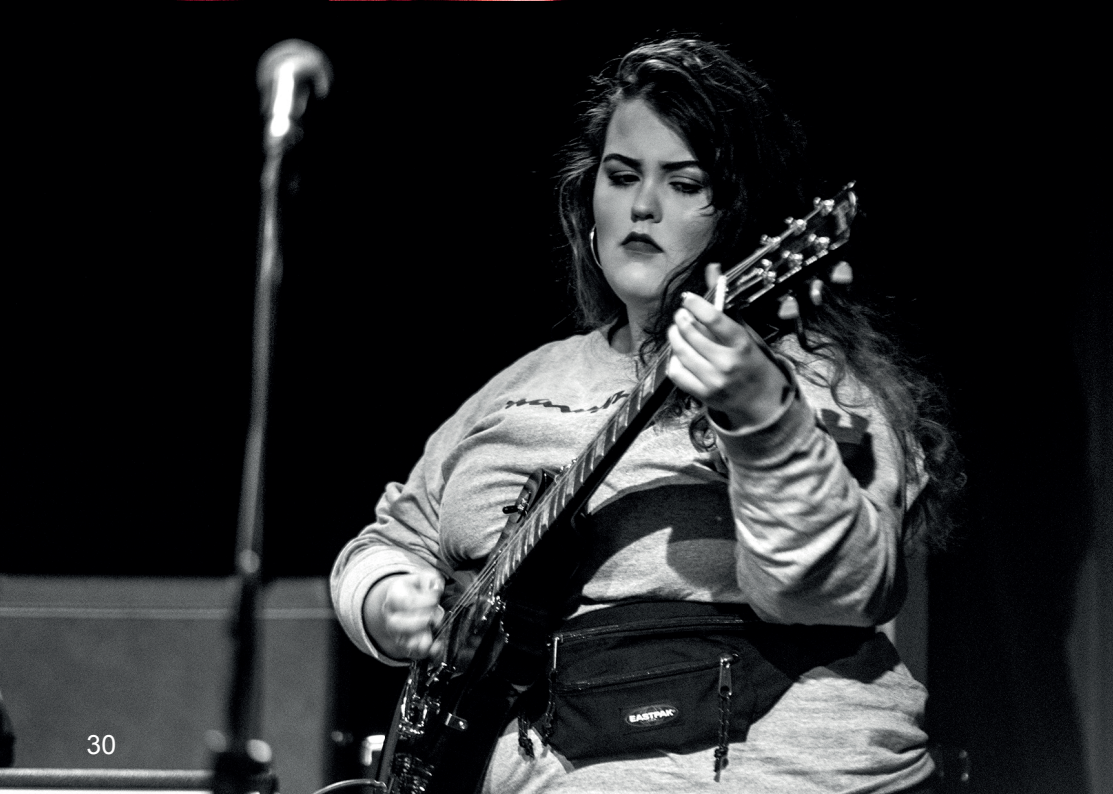
Hur mycket tid brukar banden spendera i studion?

–Jag tror det varierar ganska mycket. Vad jag vet är det bara ett band som spelar in musik just nu. Men det är en sak att ha ett band men sen ska man också kunna studion. Många skulle påstå att det är svårt att lära sig studion, man ser massa spakar och tänker "Shit det här är skitsvårt" men det är det egentligen inte. Jag skulle säga att utmaningen är att få folk att bara köra och inte tänka så mycket. Man kan höra av sig, det finns några här som kan studion och har erfarenhet inom området.

Text & bild: William Pääjärvi, Alexander Grigorakis Häggström, Max Stålnacke Lundberg

Vill ni se bättre ut på nästa
gig?! Backdrop såklart!

280:- kvm

Prisexempel 3x2m: 1680kr
inkl fullfärgstryck och öljetter

T-shirts
Affischer
Dekaler
Flyers
Dekor till bandbilen

Vi hjälper er!

レklam&グラフィスカ

reklam
grafiska

info@reklamochgrafiska.se
www.reklamochgrafiska.se
072-200 84 36